

skæringerne, frem for at man lægger ansvaret der, hvor retten til at tage pengene kommer fra, nemlig hos hr. Kristian Thulesen Dahl og finansministeren? At man håber, at det så er kommunalbestyrelsesmedlemmerne, der tager skraldet for, at man så kort tid efter et kommunevalg skal ud at lukke plejehjem eller skoler eller børnehaver, eller hvor det er, man ude i kommunerne bliver nødt til at finde de her nedskæringer midt i et budgetår?

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

For at undgå misforståelser fremgår det af aktstykket, at det er enkeltstående – det er enkeltstående. Og hvis man læser det, Justitsministeriet siger, så er det meget klart, at det er meget anvendeligt. Det er noget, der kun gælder for 2006. Det, der måtte være grundlaget for efterfølgende år, bliver en almindelig lovgivning. Det bliver noget vedvarende. Det, der er anvendeligt med hensyn til tekstanmærkninger, er, at det er noget, der dækker en midlertidig, kortere periode. Altså, læs dog det udmærkede responsum, der egentlig er kommet fra Justitsministeriet. Det står jo meget klart.

Så det, vi taler om der kommer til at gælde for fremtiden for de nye store kommuner, er jo et lovbaseret grundlag, der kommer til at gælde hvert eneste år, og som er med til at sikre en bedre aftaleoverholdelse.

Så må jeg sige om det at skære ned, at der ikke er tale om at skære ned. Jeg synes, det er lidt fantastisk, hvis der er nogen, der mener, de allerede nu er i gang med at bygge et plejehjem, som de først har penge til at begynde at grave ud til i 2006. Sådan er det jo ikke. Altså, man disponerer jo over det budget, man har i år. Man disponerer jo ikke over det budget, man har næste år.

Så der er ikke tale om at skære ned. Der er tale om at reducere de udgiftsstigninger, man har lagt ind, som er lagt alt for højt ind i forhold til det, der er aftalt. Det er altså ikke en nedskæring, det er, fordi man bruger flere penge, det er sagt mange gange. Og jeg ved ikke, om det er, fordi der er så lang afstand ned til, hvor Enhedslisten sidder, at det er svært at trænge igennem, for det er sagt af ordførere gang på gang: Man skærer ikke ned, man begrænser stigningerne.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Nu kan jeg forstå, at finansministeren ikke kan lide ordet nedskæring i den her sammenhæng, men det er jo ikke underligt, at Folketinget har interesseret sig for virkningerne af, at man eventuelt skal reducere amternes og kommunernes budgetter med 3 mia. kr. Hvis vi tager primærkommunerne, så er der jo tale om 2,2 mia. kr., man som bekendt skal reducere med der. De 1,1 mia. kr. ud af de 2,2 mia. kr. er engangsudgifter i forbindelse med kommunalreformen.

Så uanset hvordan man vender og drejer det, skal de 1,1 mia. kr. jo afholdes. Det må alt andet lige betyde, at hvis man skal finde 2,2 mia. kr. samlet, men samtidig afholde de 1,1 mia. kr., som er engangsudgifter, så skal man ud at finde pengene på nogle andre områder. Det vil alt andet lige betyde, at man også kommer til at reducere serviceniveauet nogle steder, og det er vel ikke så underligt, at Folketinget interesserer sig for, hvad virkningen af det er, og interesserer sig for, at man i en normal procedure vil kunne holde sig til, når det kom frem i Finansudvalget, om det var rimeligt eller ej at få en normal politisk behandling af det.

Men kan finansministeren ikke bekræfte, at det er tilfældet, at halvdelen af de primære kommunale overskridelser vedrører engangsudgifter, og de skal jo afholdes? Derfor skal pengene findes på nogle andre områder, og dermed betyder det reduktion i serviceniveauet, hvis vi ikke skal bruge ordet forringelse eller besparelse.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der må jeg sige, at det kan jeg ikke bekræfte, for det er jo den analyse, vi er i gang med.

Altså, man skal lige huske, at der er en forudsætning for aftalen, nemlig at man vurderer, hvad det er, det koster, hvad der skal være plads til i 2006, hvad der skal være plads til efterfølgende. Der har været et kraftigt råd om, at man er ekstremt tilbageholdende. Uanset at man har fået rammer, uanset vi har givet 1 mia. kr. til løft af udgifter og demografi, helt uden for det, vi egentlig skulle have givet, så har vi appelleret til, at man var meget omhyggelig med hver eneste krone i 2006, fordi vi står i et meget vanskeligt år. Man ved, at de offentlige forbrugsudgifter i 1970 steg med mere end 16 pct., og fordi man havde vidst det et par år før, så gik det lodret op i himlen, og det er præcis det, vi vil undgå. Så man har vidst det hele tiden. Der er jo i